

11-1-1982

การศึกษาสถานการณ์วัณโรคในเขตอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี

ดุษฎี ต่วนวิวัฒน์

ไพฑูรย์ โล่ห์สุนทร

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal>

Part of the [Medicine and Health Sciences Commons](#)

Recommended Citation

ต่วนวิวัฒน์, ดุษฎี and โล่ห์สุนทร, ไพฑูรย์ (1982) "การศึกษาสถานการณ์วัณโรคในเขตอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี," *Chulalongkorn Medical Journal*. Vol. 26: Iss. 6, Article 2.

DOI: 10.58837/CHULA.CMJ.26.6.2

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal/vol26/iss6/2>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn Medical Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

การศึกษาสถานการณ์วัณโรคในเขตอำเภอบลู จังหวัดจันทบุรี

दनय दानविवन *

ไพบลย โลหสูนทร **

Danvivat D, Lohsoonthorn P. A Study of Tuberculosis Situation in Klung District, Chanthaburi Province. Chula Med J 1982 Nov ; 26 (6) : 483-493

A survey of tuberculosis situation at Klung district, Chanthaburi province was carried out in October 1981, involving two villages of tumbol Kvienhark and two villages of tumbol Tronknong. The coverage rate of BCG vaccination (percentage of BCG vaccination scar) in children 0-1 year of tumbol Tronknong (66.7%) was higher than that of tumbol Kvienhark (22.2%). The average coverage rate in both tumbols was 44.4 percent. The children 0-14 year which had no BCG vaccination scar got more tuberculin positive than those with BCG vaccination scar (4.7% vs 1.8%) and the tuberculin positive rate in adults without BCG vaccination scar was significantly different from those of adults with BCG vaccination scar (16.3% vs 9.6%). The infection rate was 4.7 percent in children 0-14 year and 16.3 percent in adults. The annual risk of infection was calculated to be 2.3 percent for the study area.

* แผนกเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

** ภาควิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสังคม คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันโรคนั้นยังเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญปัญหาหนึ่งของประเทศไทย อัตราตายด้วยวันโรคของประชากรยังเป็นสาเหตุการตายที่สำคัญในสิบอันดับแรก ในปี พ.ศ. 2519 มีอัตราตายสูงถึง 15.1/100,000 คน^{1,2,3} อัตราการติดเชื้อวันโรคในเด็กอายุต่ำกว่า 14 ปี ตามมาตรฐานขององค์การอนามัยโลกกำหนดไว้เพียง 2 เปอร์เซ็นต์ แต่อัตราการติดเชื้อวันโรคของประเทศไทยยังสูงกว่าหลายเท่า⁴ ในการสำรวจวันโรคเพื่อหาข้อมูลทางระบาดวิทยาของวันโรคในประเทศไทยครั้งที่ 1 ระหว่างปี พ.ศ. 2503-2507 พบว่าเด็กได้รับการติดเชื้อวันโรคตั้งแต่อายุน้อย และอัตราการติดเชื้อวันโรคเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตามอายุ อัตราการติดเชื้อวันโรคในเขตเมืองสูงกว่าในเขตชนบทและมีอัตราสูงสุดในเขตกรุงเทพมหานคร ฯ ในการสำรวจวันโรคในประเทศไทยครั้งที่ 2 ระหว่างปี พ.ศ. 2520-2522 ปรากฏว่าสถานการณ์วันโรคได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากการสำรวจวันโรคในประเทศไทยครั้งแรก โดยพบอัตราการติดเชื้อในเขตชนบทกลับสูงกว่าในเขตเมือง อัตราการติดเชื้อทุกหมวดอายุคิดเป็น 40.6 เปอร์เซ็นต์ อัตราการติดเชื้อในเด็ก 0-14 ปี ยังคงสูงถึง 15.2 เปอร์เซ็นต์⁴ การควบคุมวันโรคจะต้องพยายามลดอัตราการติดเชื้อลงโดยเร็วที่สุดโดยทำการฉีควัคซีน บี.ซี.จี. เพื่อ

เพิ่มความต้านทานโรคแก่ประชากรที่มีอัตราเสี่ยงสูงและทำการค้นหาผู้ป่วยในระยะแรกเริ่มรักษาและติดตามผู้ป่วยเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรค⁵ ประเทศไทยได้เริ่มใช้วัคซีน บี.ซี.จี. ในการควบคุมวันโรคตั้งแต่ปี พ.ศ. 2497 โดยได้รับความช่วยเหลือจากองค์การอนามัยโลกและองค์การสงเคราะห์เด็กแห่งสหประชาชาติ⁶ การป้องกันวันโรคโดยการใช้วัคซีน บี.ซี.จี. ในระยะแรกยังไม่แพร่หลายและอัตราครอบคลุมประชากรยังต่ำ การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของวันโรค¹ จะช่วยในการวัดผลการเปลี่ยนแปลงของวันโรคและช่วยเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนดำเนินการป้องกันและควบคุมต่อไป ในการศึกษาขั้นต้องการสำรวจหาอัตราการติดเชื้อของประชากร อัตราครอบคลุมการฉีควัคซีน บี.ซี.จี. และคำนวณหาอัตราเสี่ยงต่อการติดเชื้อวันโรค

วัสดุและวิธีการ

1. อาณาเขตและประชากรตัวอย่าง

ได้ทำการคัดเลือกตัวอย่างตำบลเกวียนหักและตำบลตรอกนอง แบบ Purposive sampling โดยเลือกหมู่บ้านตัวอย่างที่จะสำรวจตำบลละ 2 หมู่บ้าน และทำการสำรวจทุกครัวเรือน นอกจากครัวเรือนที่ไม่มีคนอยู่ที่บ้านขณะสำรวจ ตำบลเกวียนหักเลือกได้หมู่บ้านที่ 4 และหมู่บ้านที่ 8 จำนวนครัวเรือนที่สำรวจ 130

ครัวเรือน ตำบลตรอกนองเลือกได้หมู่ที่ 2 และหมู่ที่ 5 จำนวนครัวเรือนที่สำรวจ 130 ครัวเรือน จำนวนประชากรที่สำรวจมีดังนี้

1.1 หมู่ 4 และหมู่ 8 ตำบลเกวียนหัก จำนวนประชากรทั้งหมด 630 คน มารับการสำรวจ 326 คน (51.75%)

1.2 หมู่ 2 และหมู่ 5 ตำบลตรอกนอง จำนวนประชากรทั้งหมด 739 คน มารับการสำรวจ 383 คน (51.83%)

รวมจำนวนประชากรทั้งหมด 1,369 คน มารับการสำรวจ 709 คน (51.79%)

สภาพของหมู่บ้านในตำบลเกวียนหักและตำบลตรอกนองมีลักษณะแตกต่างกันบ้าง ตำบลเกวียนหักอยู่ใกล้เขตเทศบาลอำเภอขลุงและโรงพยาบาลอำเภอขลุง ห่างจากจังหวัดจันทบุรี 24 กิโลเมตร มีสำนักงานผดุงครรภ์ 2 แห่ง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นสวนผลไม้ อยู่สองข้างทางของถนนจันทบุรี-ตราด ส่วนตำบลตรอกนองอยู่ห่างจากถนนใหญ่ โดยแยกจากเขตเทศบาลอำเภอขลุงประมาณ 15 กิโลเมตร และอยู่ติดชายเขา การคมนาคมไม่ค่อยสะดวก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นสวนผลไม้เช่นกัน มีสถานีนอนมาลัย 1 แห่ง

2. การดำเนินการ

2.1 ทำแผนที่บริเวณตัวอย่าง สำรวจประชากรและจำนวนหลักเรือนของหมู่บ้าน

ตัวอย่างที่คัดเลือกไว้แล้ว โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลในเขตรับผิดชอบ

2.2 แบ่งทีมสำรวจซึ่งประกอบด้วยแพทย์ พยาบาลและเจ้าหน้าที่หน่วยวัดโรค เป็น 2 ชุด แต่ละชุดจะออกสำรวจระหว่างวันที่ 26-29 ตุลาคม 2524 โดยปฏิบัติดังนี้

2.2.1 ตรวจดูแผลเป็น บี.ซี.จี. ในประชากรทุกหมวดอายุแล้วลงบันทึกไว้ในแบบสำรวจ ถ้ามีแผลเป็น บี.ซี.จี. จะสอบถามว่าเคยได้รับการฉีด บี.ซี.จี. ภายใน 5 ปีหรือเกิน 5 ปี หรือจำนวนปีที่แน่นอนถ้าจำได้ รวมทั้งถามประวัติครอบครัวเคยเป็นวัณโรคปอดหรือไม่?

2.2.2 ทดสอบทูเบอร์คูลินด้วยน้ำยาทูเบอร์คูลิน PPD RT 23 ขนาด 2 ทู โดยวิธี Mantoux test ในประชากรทุกหมวดอายุ ที่มารับการสำรวจ หน่วยฉีดทูเบอร์คูลินประกอบด้วยเจ้าหน้าที่หน่วยวัดโรค 2 คน

2.2.3 นัดหมายประชากรที่ได้รับการทดสอบทูเบอร์คูลินมารับการอ่านผลภายใน 48-72 ชั่วโมง หลังฉีดทดสอบทูเบอร์คูลิน โดยพยาบาลและเจ้าหน้าที่หน่วยวัดโรคจะไปอ่านผลตามที่นัดหมายและติดตามอ่านที่บ้านในรายที่ไม่มาตามที่นัดหมาย

2.2.4 การอ่านผล ปฏิบัติการบอกต่อการทดสอบทูเบอร์คูลินคือปฏิบัติยาทูเบอร์คูลินที่มี

ไคแข็งเกินกว่า 10 มิลลิเมตรขึ้นไป ปฏิบัติการลดต่อการทดสอบทูเบอร์คูลินคือปฏิบัติกาทูเบอร์คูลินที่มีไคแข็งต่ำกว่า 5 มิลลิเมตรลงมา ปฏิบัติการปานกลางต่อการทดสอบทูเบอร์คูลินคือปฏิบัติกาทูเบอร์คูลินที่มีไคแข็งระหว่าง 5-9 มิลลิเมตร

ผล

อัตราการครอบคลุมการฉีดวัคซีน บี.ซี.จี. หมายถึงผู้ที่มีแผลเป็น บี.ซี.จี. และได้มีประวัติการฉีดวัคซีนแล้วผลได้แสดงไว้ในตารางที่ 1 อัตราครอบคลุมของตำบลตรอกนองสูงกว่าตำบลเกวียนหักเกือบทุกกลุ่มอายุ ในกลุ่มอายุ 0-1 ปี อัตราครอบคลุมการฉีดวัคซีน บี.ซี.จี. ของตำบลตรอกนอง 66.7 เปอร์เซ็นต์สูงกว่าของตำบลเกวียนหักซึ่งมีความครอบคลุมเพียง 22.2 เปอร์เซ็นต์ อัตราการครอบคลุมรวมในกลุ่มอายุ 0-1 ปี ของทั้งสองตำบลพบเพียง 44.4 เปอร์เซ็นต์ อัตราการกลับมาอ่านผลการทดสอบทูเบอร์คูลินทั้งในเด็กและผู้ใหญ่มากกว่า เก้าสิบห้าเปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 2) ในกลุ่มเด็กอายุ 0-14 ปี พวกที่ไม่มีแผลเป็น บี.ซี.จี. มีอัตราการมีปฏิริยาบวกต่อการทดสอบทูเบอร์คู

ลินสูงกว่าพวกที่มีแผลเป็น บี.ซี.จี. 4.7 เปอร์เซ็นต์ เทียบกับ 1.8 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในผู้ใหญ่อายุ 15 ปีขึ้นไป พวกที่มีแผลเป็น บี.ซี.จี. มีปฏิริยาบวกต่อการทดสอบทูเบอร์คูลิน 16.3 เปอร์เซ็นต์ เทียบกับพวกไม่มีแผลเป็น บี.ซี.จี. 9.6 เปอร์เซ็นต์ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.01$ อัตราการติดเชื้อวัณโรคในผู้ใหญ่อายุ 15 ปีขึ้นไป 16.3 เปอร์เซ็นต์ ในเด็กอายุ 0-14 ปี อัตราการติดเชื้อ 4.7 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 3) การติดเชื้อในกลุ่มอายุ 0-1 ปี ไม่พบทั้งในตำบลเกวียนหักและตำบลตรอกนอง ทั้งนี้อาจเนื่องจากจำนวนตัวอย่างที่สำรวจน้อย ในตารางที่ 4 แสดงถึงค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์ปฏิริยาบวกต่อการทดสอบทูเบอร์คูลินระหว่างกลุ่มอายุ 0-4 ปี กับ 5-9 ปี มีค่าเท่ากับ 4.5 เปอร์เซ็นต์ และระหว่างอายุ 5-9 ปี กับ 10-14 ปี มีค่าเท่ากับ 5.1 เปอร์เซ็นต์ อัตราเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรคในปัจจุบัน (r) มีค่าเท่ากับ 2.3 เปอร์เซ็นต์ ต่อปี อัตราลดของอัตราเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรค (R) มีค่า -45.3 เปอร์เซ็นต์ แสดงว่าอัตราเสี่ยงต่อการติดเชื้อกลับเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 1 อัตราการยอมรับผลการวิจัย พ.ช. จ. แยกตามกลุ่มอายุในตำบลเกวียนหัก และตำบลตรอกนอง อำเภอของ จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตำบล	กลุ่มอายุ	0-1 ปี	1-4 ปี	รวม 0-4 ปี	5-9 ปี	10-14 ปี	รวม 0-14 ปี	15-39 ปี	40-59 ปี	60+ ปี	ผู้ใหญ่	รวมทั้งหมด
เกวียนหัก	จำนวนประชากร ที่สำรวจ	9	26	35	58	35	128	94	71	33	198	326
	จำนวนที่พบ แผลเป็น	2	14	16	22	26	64	60	15	3	78	142
	อัตราการตอบกลับ	22.2	53.8	45.7	37.9	74.3	50.0	63.8	21.1	9.1	39.4	43.6
ตรอกนอง	จำนวนประชากร ที่สำรวจ	9	16	25	43	69	137	135	78	33	246	383
	จำนวนที่พบ แผลเป็น	6	13	19	31	61	111	100	15	3	118	229
	อัตราการตอบกลับ	66.7	81.3	76.0	72.1	88.4	81.0	74.1	19.2	9.1	48.0	59.8
รวม	จำนวนประชากร ที่สำรวจ	18	42	60	101	104	265	229	149	66	444	709
	จำนวนที่พบ แผลเป็น	8	27	35	53	87	175	160	30	6	196	371
	อัตราการตอบกลับ	44.4	64.3	58.3	52.5	83.7	66.0	69.9	20.1	9.1	44.1	52.3

* เปอร์เซ็นต์ของศพพบแผลเป็นจากการฉีดยาฉีด ปี.ช.จ.

ตารางที่ 2 อัตราการกลับมารับการอ่านผลการทดสอบทูเบอร์คูลินและอัตราการมีปฏิกิริยาบวกต่อการทดสอบทูเบอร์คูลินในเด็กและผู้ใหญ่ที่มีและไม่มีแผลเป็น บี.ซี.จี.

กลุ่มประชากร	แผลเป็น บี.ซี.จี.	จำนวนสำรวจและทดสอบทูเบอร์คูลิน	ผู้มารับการอ่านผลการทดสอบทูเบอร์คูลิน		ผู้มีปฏิกิริยาบวกต่อการทดสอบทูเบอร์คูลิน	
			จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เด็กอายุ 0-14 ปี	มี	169	165	97.6	3	1.8*
	ไม่มี	86	85	98.8	4	4.7*
ผู้ใหญ่ ≥ 15 ปี	มี	193	187	96.9	18	9.6**
	ไม่มี	248	239	96.4	39	16.3**

* ไม่นับนัยสำคัญทางสถิติ $p > 0.05$

** นับนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.01$

ตารางที่ 3 อัตราการติดเชื้อ แยกตามกลุ่มอายุในตำบลเกวียนหักและตำบลตราทอง อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี

ตำบล	กลุ่มอายุ	0-1 ปี	1-4 ปี	รวม 0-4 ปี	5-9 ปี	10-14 ปี	รวม 0-14 ปี	15-39 ปี	40-59 ปี	60+ ปี	รวม ผู้ใหญ่	รวม ทั้งหมด
เกวียนหัก	จำนวนผู้รับการ ทดสอบและ อ่านผล	4	12	16	34	9	59	32	55	27	114	173
	จำนวนผู้ให้ ผลบวกต่อการ ทดสอบ	0	1	1	2	0	3	0	8	6	14	17
	อัตราการติดเชื้อ	0.0	8.3	6.3	5.9	0.0	5.1	0.0	14.5	22.2	12.3	9.8
ตราทอง	จำนวนผู้รับการ ทดสอบและ อ่านผล	3	3	6	12	8	26	34	61	30	125	151
	จำนวนผู้ให้ ผลบวกต่อการ ทดสอบ	0	0	0	0	1	1	6	12	7	25	26
	อัตราการติดเชื้อ	0.0	0.0	0.0	0.0	12.5	3.8	17.6	19.7	23.5	20.0	17.2
รวม	จำนวนผู้รับการ ทดสอบและ อ่านผล	7	15	22	46	17	85	66	116	57	259	324
	จำนวนผู้ให้ ผลบวกต่อการ ทดสอบ	0	1	1	2	1	4	6	20	13	39	43
	อัตราการติดเชื้อ	0.0	6.7	4.5	4.3	5.9	4.7	9.1	17.2	22.8	16.3	13.3

* เปอร์เซ็นต์ของผู้ที่พบปฏิบัติการทดสอบทูบอร์คูลินเกิน 10 มิลลิเมตรจากจำนวนผู้ที่ไม่มีแผลเป็น บ.ช.จ. ทมการปกครองและอำเภอ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์ปฏิกิริยาบวกต่อการทดสอบทูเบอร์คูลินระหว่างกลุ่มอายุ 0-4 ปี, 5-9 ปี และ 10-14 ปี

กลุ่มอายุ	0-4 ปี	5-9 ปี	10-14 ปี
เปอร์เซ็นต์ปฏิกิริยาบวกต่อการทดสอบทูเบอร์คูลิน	4.55	4.35	5.88
เปอร์เซ็นต์เฉลี่ยระหว่างกลุ่มอายุ	$P_5 = 4.45$		$P_{10} = 5.12$

P_5 = ค่าเฉลี่ยปฏิกิริยาบวกในหมวดอายุ 0-4 ปี กับ 5-9 ปี = 4.45 % = 0.0445

$$Q_5 = 1 - P_5 = 1 - 0.0445 = 0.9555$$

P_{10} = ค่าเฉลี่ยปฏิกิริยาบวกในหมวดอายุ 5-9 ปี กับ 10-14 ปี = 5.12 % = 0.0512

$$Q_{10} = 1 - P_{10} = 1 - 0.0512 = 0.9488$$

$$\begin{aligned} \text{อัตราเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรคเมื่ออายุ 5 ปี } (r_5) &= 1 - (Q_5)^{\frac{1}{5}} \\ &= 1 - (0.9555)^{\frac{1}{5}} \\ &= 1 - 0.9909 = 0.0091 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{อัตราเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรคเมื่ออายุ 10 ปี } (r_{10}) &= 1 - (Q_{10}/Q_5)^{\frac{1}{5}} \\ &= 1 - (0.9488 / 0.9555)^{\frac{1}{5}} \\ &= 1 - (0.9929)^{\frac{1}{5}} \\ &= 1 - 0.9986 = 0.0014 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{อัตราลดของอัตราเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรค } (R) &= 1 - (r_5/r_{10})^{\frac{1}{5}} \\ &= 1 - (0.0091/0.0014)^{\frac{1}{5}} \end{aligned}$$

อัตราเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรคในปัจจุบัน (r)

$$\begin{aligned}
 &= 1 - (6.4706)^{\frac{1}{5}} = 1 - 1.4527 \\
 &= -0.4527 = -45.3\% \\
 &= r_5 (1 - R)^{2.5} \dots (7, 8) \\
 &= (0.0091) (1 - (-0.4527))^{2.5} \\
 &= (0.0091) (1.4527)^{2.5} \\
 &= (0.0091) (2.5437) \\
 &= 0.0231 \\
 &= 2.3\%
 \end{aligned}$$

วิจารณ์ผล

อัตราครอบคลุมการฉีดวัคซีน บี.ซี.จี. ในเด็กอายุต่ำกว่า 1 ปีของอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี มีเพียง 44.4 เปอร์เซ็นต์ ในการสำรวจวัณโรคในประเทศไทยครั้งที่ 2 ก็พบมีเพียง 31.1 เปอร์เซ็นต์ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ไม่เป็นไปตามเป้าหมายของกระทรวงสาธารณสุข กรมควบคุมโรคติดต่อได้จัดทำแผนขยายงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ตามแผนพัฒนาสาธารณสุขฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520-2524 ได้กำหนดให้วัคซีน บี.ซี.จี. เริ่มให้ตั้งแต่แรกเกิดหรือพร้อมๆ กับ ดีพีที เข็มแรก โดยมีเป้าหมายให้ได้ความครอบคลุมอย่างน้อย 70 เปอร์เซ็นต์ หน่วยงานที่รับผิดชอบของท้องถิ่นควรจะได้วางแผนดำเนินการที่รัดกุมและมีประสิทธิภาพเพื่อให้ได้ผลงานเป็นไปตาม

เป้าหมายที่วางไว้ อาสาสมัครสาธารณสุขและผู้สื่อข่าวสาธารณสุขประจำหมู่บ้านจะมีส่วนช่วยในการรายงานหรือเฝ้าระวังเด็กเกิดใหม่และแจ้งให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในเขตรับผิดชอบได้ทราบ ในการสำรวจครั้งนี้อัตราการติดเชื้อวัณโรคในเด็กอายุ 0-14 ปี มีเพียง 4.7 เปอร์เซ็นต์ และรวมทุกกลุ่มอายุพบเพียง 13.3 เปอร์เซ็นต์ ในการสำรวจในประเทศไทยครั้งที่ 2 พบอัตราการติดเชื้อวัณโรคในเด็กอายุ 0-14 ปี 15.2 เปอร์เซ็นต์ และในประชากรทุกหมวดอายุ 40.6 เปอร์เซ็นต์ อัตราการติดเชื้อในเขตสำรวจนี้ต่ำกว่าของประเทศทั้งนี้อาจเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของชาวบ้านในเขตสำรวจค่อนข้างดี ส่วนใหญ่มีอาชีพในการทำสวนผลไม้ แต่อัตราเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรคในเขตสำรวจ (2.3 เปอร์เซ็นต์)

มากกว่าของประเทศที่สำรวจเมื่อครั้งที่ 2 (1.7 เปอร์เซ็นต์) แสดงว่าบุคคลซึ่งยังไม่เคยรับเชื้อวัณโรคในเขตสำรวจมีโอกาสได้รับเชื้อในระยะ 1 ปีมากกว่าของทั้งประเทศ ดังนั้นจึงควรรณรงค์ในการให้ภูมิคุ้มกันวัณโรค ค้นหาผู้ป่วยและรีบให้การรักษาเพื่อลดโอกาสการแพร่เชื้อวัณโรคในประชากรที่มีอัตราเสี่ยงสูง การสำรวจวัณโรคจะมีประโยชน์ทั้งในด้านการรักษาและป้องกันโรค ได้ข้อมูลทางตำราวิชาเป็นประโยชน์ในด้านการวางแผนควบคุมวัณโรค¹⁰ ปัญหาการควบคุมวัณโรคในปัจจุบันได้แก่ การค้นหาผู้ป่วย ไม่เพียงพอและความล้มเหลวในการรักษาและติดตามผู้ป่วย⁵ ดังนั้น จึงควรหามาตรการในการแก้ปัญหาดังกล่าวและมีการศึกษาอัตราการติดเชื้อวัณโรคที่เกิดขึ้นจริงในชุมชนเพื่อเทียบกับอัตราการติดเชื้อวัณโรคที่คำนวณได้

สรุป

การศึกษาสถานการณ์วัณโรคในเขตอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี โดยเลือกหมู่บ้านที่ตำบลเกวียนหัก และตำบลตรอกนอง ตำบลละ 2 หมู่บ้าน อัตราครอบคลุมการฉีดวัคซีน บี.ซี.จี. ในกลุ่มอายุ 0-1 ปี ของตำบลตรอก-

นอง (66.7 %) สูงกว่าตำบลเกวียนหัก (22.2%) อัตราครอบคลุมการฉีดวัคซีน บี.ซี.จี. รวม 44.4 เปอร์เซ็นต์ พวกที่ไม่มีผลเป็น บี.ซี.จี. มีอัตราการมีปฏิกิริยาบวกต่อการทดสอบทูเบอร์คูลินสูงกว่าพวกที่มีผลเป็น บี.ซี.จี. อัตราการติดเชื้อในเด็ก 0-14 ปี 4.7 เปอร์เซ็นต์ ในผู้ใหญ่อายุ 15 ปีขึ้นไป 16.3 เปอร์เซ็นต์ อัตราเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรค 2.3 เปอร์เซ็นต์ต่อปี

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้เป็นผลงานส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยปัญหาสุขภาพอนามัยในชุมชนชนบทภาคตะวันออก ซึ่งได้รับทุนวิจัยสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ขอขอบคุณ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ จรัส สุวรรณเวลา ผู้อำนวยการโครงการวิจัยฯ ที่อนุญาตให้เสนอผลงานนี้ และขอขอบคุณนายแพทย์ ทองย้อย สวัสดิไชย นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี นายแพทย์ขุนทอง สุทธิพันธ์ ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมวิชาการและบริหารสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี นายแพทย์ชัยสิทธิ์ ธารากุล ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพระปกเกล้าฯ จันทบุรี ที่ได้ให้การสนับสนุนและให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการสำรวจนี้

อ้างอิง

1. กองสถิติสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข. สถิติสาธารณสุข พ.ศ. 2519 หน้า 51
2. Iwasaki T. Tuberculosis problem in Asian countries. Internaternal Medical Foundation of Japan. Tokyo : Japan, 1972.
3. Sunakorn B. Tuberculosis epidemiology in Thailand. J Med Assoc Thai 1969 Feb ; 52 (2) : 157-163.
4. สุชาติ ทารามาศ, สำเนา โกญจนาท, บุญส่ง สุนากร การสำรวจวัณโรคในประเทศไทย ครั้งที่ 2. วารสารวัณโรคและโรคทรวงอก 2523 ตุลาคม-ธันวาคม ; 1 (4) : 179-191.
5. บัณฑิต ชันหสวัสดิ์กุล. สถานการณ์วัณโรคและความหวังที่เกิดใหม่ วารสารสาธารณสุข 2519 มกราคม ; 2 (1) : 1-13.
6. บุญส่ง สุนากร. การฉีควักซีน บี.ซี.จี. ในประเทศไทย วารสารกรมการแพทย์และอนามัย 2516 ตุลาคม ; 1 (5) : 570-577.
7. สำเนา โกญจนาท, สุชาติ ทารามาศ. การหาอัตราเสี่ยงต่อการติดเชื้อมวัณโรค วารสารโรคติดต่อ 2524 กรกฎาคม-กันยายน ; 7 (3) : 235-254.
8. Masakazu S. Epidemiology of tuberculosis Tuberculosis Control WHO/Japan International Course. Page 37.
9. สมพงษ์ จิตการุณ. การให้วัคซีนป้องกันโรคติดต่อ รายงานการประชุมปฏิบัติการการวิจัยบริการสาธารณสุข. 2524 กันยายน ; 82-89.
10. กองควบคุมวัณโรค กรมอนามัย. การสำรวจวัณโรค. แดงการณั้วสาธารณสุข 2506 กรกฎาคม-สิงหาคม 33 (4) : 456-62.